

CRAFTIVIST ACTIE - HAKERS VOOR MENSELIJKHEID

WIJ HAKEN DE RODE LIJN - TOESPRAAK OP 07/10/25 in het Stadspark van Leuven

Anje

Welkom allemaal op 'Vonken van Vrede'.
Woord, beeld en klank voor de Vrede.
Fijn dat jullie met zovelen gekomen zijn.

Vandaag is een lastige dag.
Lastig om vele redenen.
Twee jaar geleden flakkerde het jarenlange conflict op tussen Israël en Hamas via de wrede aanslag van Hamas waarbij vele Israëlische burgers het leven lieten.
Twee jaar geleden ook kondigde Israël de oorlog af tegen Hamas.
Gewapend geweld.
Wreed, wreder, wreedst.

Vandaag, twee jaar later, ligt er een vredesvoorstel op tafel.
Gesprekken worden gevoerd.
Er is hoop op een akkoord.
De vrede binnen handbereik?
Wie weet.
De toekomst zal het zeggen.
Misschien vandaag wel.

Vandaag laten we de stem van de Vrede landen hier in Leuven.
Meerstemmige vrede.
Rechtvaardige vrede.

Katrien

Dit is Anje Claeys, ik ben Katrien Goris. Allebei zijn we inwoners van Vlaams-Brabant.
Een tijd terug spraken Anje en ik over onze verantwoordiging over wat er zich afspeelt in Gaza en de politieke stilte tegenover dit alles. We wilden iets doen.

25 jaar geleden was ikzelf enkele maanden in Gaza, voor mijn toenmalige studies. We deden er onderzoek naar de verzilting van bodem en water, en het effect op de lokale landbouw. Ik ontmoette een erg gastvrije bevolking, open en verwelkomend en dankbaar voor het beperkte werk wat we voor hen konden doen. Ik zag een land in ontwikkeling, met infrastructuur, met scholen en een universiteit, met ziekenhuizen. Wat een schril contrast met de beelden die we nu te zien krijgen van Gaza...

Hoe is het toch mogelijk dat -op nauwelijks 4444 km van hier- die volledige infrastructuur intussen in puin ligt... Hoe is het toch mogelijk dat ziekenhuizen en scholen gebombardeerd worden... Hoe is het toch mogelijk dat gezinnen gedwongen worden om hun huis in de steek te laten, en bij terugkeer een puin hoop te vinden... Hoe is het toch mogelijk dat een bevolking van 2 miljoen mensen in hongersnood verkeert...

Hoe is het toch mogelijk dat er, intussen al bijna 2 jaar, gijzelaars weggerukt zijn van hun families, overgelaten aan hun lot...

Hoe is het toch mogelijk dat er zoveel onschuldige slachtoffers vallen aan beide zijden van een conflict dat maar niet opgelost raakt... En ook zoveel kinderen. Als mama bloedt mijn moederhart.

We besloten om in actie te komen en ons ongenoegen te tonen om een manier die bij ons past. Geweldloos maar helder, krachtig en zacht. We wilden tonen dat we meeleven met alle slachtoffers...

Anje

Deze craftivist actie begon heel klein, met 1 haker, en daarna kwam er nog 1, en nog 1, en nog 1.

Het sprong van mens op mens. Het haakvirus bleek besmettelijk. Op minder dan 10 dagen tijd haakten we 4444 meter bij elkaar, de symbolische afstand van Leuven tot Palestina. We haakten met velen, vanuit onze geraaktheid en verontwaardiging over wat zich voordoet in Gaza.

**Wij haken de rode lijn.
Wij haken voor menselijkheid.**

**Draadkracht.
Geen woorden, maar draden.**

Geweven tussen bomen.
Een daad van verwevenheid, een draad vanuit geraaktheid, vanuit verontwaardiging, verdriet, verschrikking.

En toen dachten we: als we in Palestina geraken, dan geraken we overal!

We haakten dus verder. We haakten met velen. Wij haakten voor wereldvrede.
De vrede is immers op vele plaatsen in het gedrang.
In Gaza. In Oekraïne. In Congo. In Soedan. De lijst is lang.

De aarde rond dus, 40.000 kilometer, gesymboliseerd door evenveel meter rode lijn.
Een rode 'wereldvredebol' waar alle gehaakte meters rode lijn samenkomen.
Rode lijnen van honderden mensen vanuit het hele land, vanuit alle provincies, en ook Wallonië.
Kinderen, volwassenen, ouderen.
Die rode lijnen knoopten we aan elkaar.

**Wereldvrede.
Samen op 1 lijn.**

Waarmee we willen zeggen. Stop het geweld. Start de dialoog. Moedig. Van hart tot hart. In verbinding.

Katrien

**530 HAKERS van Leuven, Brussel, Antwerpen, Gent, Geel, Brugge
de jongste 4, de oudste 99**

24.674 meter (laatste update deze ochtend om 8.47u)

Lange en korte afstanden

1646 meter - 944 meter - 611 meter - 500 meter

250 - 300 - 241 - 220

60 - 30 - 5 - 3

Mensen van overal, burgers en organisaties, waaronder:

Huis Perrekes met 35 hakers, Lokaal Dienstencentrum In den Rozenberg, de Zusters De Jacht Heverlee, de klas van Juf Sarah uit de Appeltuin, wijkgezondheidscentrum de Ridderbuurt.

Honderden mensen, gezinnen, vriendengroepen.

Anje

Craftivisme gaat over het verbinden van het hoofd, het hart en de handen.

**Steek per steek maak je iets zichtbaar.
Elk steek herdenkt een verloren leven.
Stil verzet. Stevig verzet. Krachtig verzet.
Een collectief streven naar rechtvaardige vrede.**

De grond van het craftivisme? Niet meegaan in polarisatie en reductionistische narratieven.

We veroordelen de oorlogsmisdaden aan beide kanten.
We rouwen om de slachtoffers aan beide kanten.
De kinderen die het leven lieten, aan beide kanten.
De terreur moet stoppen, de genocide moet stoppen!

We observeren scheefgetrokken machtsverhoudingen. Kolonialisme. Terreur. Harde standpunten. Extreme visies.
Verschikkelijke schendingen van de menselijkheid. Oude narratieven.
Verdriet, frustratie, onbegrip. Boosheid, woede, afschuw.
We zetten het om in geweldloos verzet.
Solidariteit en warme verbondenheid zijn nodig in harde en troebele tijden.
Hoop 'doen', want hoop doet leven.

Katrien

Wij haken de rode lijn.

Wij haken voor menselijkheid.

Wij haken voor wereldvrede.

Ook na vandaag nog kan je haken.

Wij haken verder, tot 10 december.

De Internationale dag van de Mensenrechten.

Dank aan alle hakers, aan alle vrijwilligers, de mensen in de inzamelpunten,

Dank aan Burgemeester Mohamed Ridouani en Stad Leuven die ons het Stadspark aanboden om onze collectief
gehaakte rode lijn zichtbaar te maken.

Dank ook aan iedereen die vrede probeert te 'doen', elke dag maar weer.

Ook als het moeilijk is.

Want: 'Vrede is een werkwoord'.

-

Anje Claeys en Katrien Goris

Dinsdag 7 oktober 2025